

WYROBY PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO	NORMA BRANŻOWA	BN-73
	Odczynniki	6191-109
	Siarczan żelazawo-amonowy (Sól Mohra)	
		Grupa katalogowa X 51 ¹⁾

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest siarczan żelazawo-amonowy (sól Mohra) stosowany jako odczynnik chemiczny.

Siarczan żelazawo-amonowy ma:

- a) wzór chemiczny $\text{FeSO}_4(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$
- b) masę cząsteczkową 392,14 (1961 r.).

1.2. Normy związane

PN-68/C-04503 Analiza chemiczna. Oznaczanie małych zawartości fosforanów w bezbarwnych roztworach metodą kolorymetryczną

PN-68/C-04538 Analiza chemiczna. Oznaczanie małych zawartości miedzi

PN-68/C-06500 Analiza chemiczna. Przygotowanie odczynników, roztworów pomocniczych oraz roztworów do kolorymetrii i nefelometrii

PN-70/C-80001 Odczynniki. Pakowanie, przechowywanie i transport

PN-70/C-80047 Odczynniki. Wytyczne pobierania próbek i przygotowania średniej próbki laboratoryjnej

2. PODZIAŁ I OZNACZENIE

2.1. Gatunki. W zależności od zawartości głównego składnika i zanieczyszczeń norma ustala trzy gatunki siarczanu żelazawo-amonowego:

- ch.cz. — chemicznie czysty,
cz.d.a. — czysty do analizy,
cz. — czysty.

2.2. Przykład oznaczenia siarczanu żelazawo-amonowego chemicznie czystego:

SIARCZAN ŻELAZAWO-AMONOWY
ch.cz. BN-73/6191-109

3. WYMAGANIA

3.1. Wymagania ogólne. Siarczan żelazawo-amonowy powinien mieć postać kryształów bar-

¹⁾ Symbole wg SWW dla odczynnika:

- ch.cz. — 1331-437,
cz.d.a. — 1331-111,
cz. — 1331-427.

wy jasnoniebieskozielonkawej, rozpuszczalnych w 6 częściach wody, nierozpuszczalnych w alkoholu.

3.2. Wymagania fizyczne

Wymagania	Gatunki		
	ch.cz.	cz.d.a.	cz.
a) Siarczanu żelazawo-amonowego ($\text{FeSO}_4(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$), %, nie mniej niż	99,5	99,5	97,0
b) Substancji nierozpuszczalnych w wodzie, %, nie więcej niż	0,005	0,01	0,02
c) Żelaza trójwartościowego (Fe^{3+}), %, nie więcej niż	0,01	0,01	0,02
d) Chlorków (Cl^-), %, nie więcej niż	0,001	0,002	0,005
e) Fosforanów (PO_4^{3-}), %, nie więcej niż	0,002	0,003	0,006
f) Manganu (Mn^{2+}), %, nie więcej niż	0,015	0,015	0,03
g) Cynku (Zn^{2+}), %, nie więcej niż	0,005	0,01	0,02
h) Miedzi (Cu^{2+}), %, nie więcej niż	0,003	0,005	0,01
i) Metali alkalicznych i ziem alkalicznych (jako siarczany), %, nie więcej niż	0,05	0,1	0,2

4. PAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT

Siarczan żelazawo-amonowy należy pakować, przechowywać i transportować zgodnie z PN-70/C-80001.

Rodzaj opakowania: słoiki szklane z doszlifowanym korkiem, słoiki szklane z korkiem zwy-

Polskie Odczynniki Chemiczne

Ustanowiona przez Dyrektora Przedsiębiorstwa Przemysłowo-Handlowego

Polskie Odczynniki Chemiczne dnia 1 marca 1973 r. jako norma obowiązująca w zakresie produkcji od dnia 1 października 1973 r. (Dz. Norm. i Miar nr 16/1973 poz. 44)

kłym chronionym folią polietylenową lub folią z innego tworzywa sztucznego, słoiki szklane z nakrętką z tworzywa sztucznego z polietylenową lub inną chemicznie odporną uszczelką lub podkładką tekturową chronioną folią polietylenową lub z innego tworzywa sztucznego.

Masa opakowań netto: 100, 250, 500, 1000, 1500 g.

Na życzenie odbiorców dopuszcza się inny rodzaj i wielkość opakowania o ile przeprowadzone próby wykażą, że zabezpiecza ono produkt w sposób nie gorszy niż wymienione opakowania i ma wymiary zgodne z zasadami systemu wymiarowego opakowań.

5. BADANIA

5.1. Pobieranie próbek. Próbki należy pobierać zgodnie z PN-70/C-80047. Ogólna masa średniej pobranej próbki powinna wynosić najmniej 250 g.

5.2. Rodzaje i opis badań

5.2.2. Oznaczanie zawartości siarczanu żelazowo-amonowego ($\text{FeSO}_4(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$)

5.2.2.1. Odczynniki i roztwory

- Kwas siarkowy cz.d.a. (1,84).
- Kwas fosforowy cz.d.a. (1,67).
- Nadmanganian potasowy cz.d.a. roztwór 0,1n.

5.2.2.2. Wykonanie oznaczania. Około 1,0000 g badanego siarczanu żelazowo-amonowego rozpuścić w 50 cm³ świeżo przegotowanej i oziębionej wody. Roztwór zakwasić 10 cm³ kwasu siarkowego, dodać 2 cm³ kwasu fosforowego i miareczkować roztworem nadmanganianu potasowego do wystąpienia trwałego różowego zabarwienia. Równocześnie wykonać próbę kontrolną miareczkując w ten sam sposób te same ilości odczynników.

Zawartość siarczanu żelazowo-amonowego ($\text{FeSO}_4(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$) obliczyć w procentach (X_1) wg wzoru

$$X_1 = \frac{(V_1 - V_2) \cdot 0,03921 \cdot 100}{m_1} = \frac{(V_1 - V_2) \cdot 3,921}{m_1}$$

w którym:

V_1 — objętość ściśle 0,1n roztworu nadmanganianu potasowego, zużytego do miareczkowania badanego roztworu, cm³,

V_2 — objętość ściśle 0,1n roztworu nadmanganianu potasowego, zużytego do miareczkowania próby kontrolnej, cm³,

m_1 — odważka badanego siarczanu żelazowo-amonowego, g,

0,03921 — ilość siarczanu żelazowo-amonowego ($\text{FeSO}_4(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$) odpowiadająca 1 cm³ ściśle 0,1n roztworu nadmanganianu potasowego, g.

5.2.3. Oznaczanie zawartości substancji nierozpuszczalnych w wodzie. 20,00 g badanego siarczanu żelazowo-amonowego rozpuścić w 200 cm³ wody i 2 cm³ kwasu siarkowego (1,84) cz.d.a. Otrzymany roztwór przesączyć przez uprzednio przemyty wodą, wysuszony do stałej masy i zważony z dokładnością do 0,0002 g szklany tygiel do sączenia G4. Pozostałość na tyglu przemyć 100 cm³ wody i wysuszyć w temperaturze $105 \pm 2^\circ\text{C}$ do stałej masy.

Zawartość substancji nierozpuszczalnych w wodzie (X_2) obliczyć w procentach wg wzoru

$$X_2 = \frac{a \cdot 100}{20}$$

w którym: a — masa wysuszonej pozostałości, g.

5.2.4. Oznaczanie zawartości żelaza trójwartościowego (Fe^{3+})

5.2.4.1. Odczynniki i roztwory

- Kwas solny cz.d.a., roztwór 25-procentowy.
- Rodanek amonowy cz.d.a., roztwór 30-procentowy.
- Woda destylowana nie zawierająca tlenu, przygotowana wg PN-68/C-06500.
- Roztwór wzorcowy zawierający jony Fe^{3+} przygotowany wg PN-68/C-06500 i rozcieńczony w stosunku 10:990. 1 cm³ rozcieńczonego roztworu wzorcowego zawiera 0,01 mg Fe^{3+} .

5.2.4.2. Wykonanie oznaczania. 0,10 g badanego siarczanu żelazowo-amonowego umieścić w próbówce zawierającej 1 cm³ roztworu kwasu solnego, 2 cm³ roztworu rodanku amonowego i 17 cm³ wody świeżo przegotowanej i oziębionej.

Badany siarczan żelazowo-amonowy odpowiada wymaganiom normy, jeżeli powstałe zabarwienie roztworu badanego nie będzie intensywniejsze od zabarwienia roztworu porównawczego, przygotowanego równocześnie, zawierającego w tej samej objętości:

- dla odczynnika ch.cz. — 0,01 mg Fe^{3+} ,
  - dla odczynnika cz.d.a. — 0,01 mg Fe^{3+} ,
  - dla odczynnika cz. — 0,02 mg Fe^{3+} ,
- 1 cm³ roztworu kwasu solnego i 2 cm³ roztworu rodanku amonowego.

Porównywanie zabarwienia należy wykonać natychmiast po dodaniu odczynników.

5.2.5. Oznaczanie zawartości chlorków (Cl^-)

5.2.5.1. Odczynniki i roztwory

- Kwas azotowy cz.d.a., roztwór 25-procentowy.

- b) Amoniak cz.d.a., roztwór 10-procentowy.
 c) Nadtlenek wodoru cz.d.a., roztwór 30-procentowy.
 d) Azotan srebra cz.d.a., roztwór 10-procentowy.
 e) Roztwór wzorcowy zawierający jony Cl^- , przygotowany wg PN-68/C-06500, w rozcieńczeniu 10+990. 1 cm^3 rozcieńczonego roztworu wzorcowego zawiera 0,01 mg Cl^- .

5.2.5.2. Wykonanie oznaczania. 2,00 g badanego siarczanu żelazawo-amonowego rozpuścić w 30 cm^3 wody, dodać roztworu nadtlenu wodoru i gotować do całkowitego utlenienia. Otrzymany osad rozpuścić w roztworze kwasu azotowego, dodać 10 cm^3 roztworu amoniaku i ogrzać do wrzenia. Po oziębieniu objętość roztworu dopełnić wodą do 50 cm^3 i przesączyć przez sączek odmyty uprzednio od jonów Cl^- .

Do 25 cm^3 przesączu (1 g preparatu) dodać 5 cm^3 roztworu kwasu azotowego i 1 cm^3 roztworu azotanu srebra.

Badany siarczan żelazawo-amonowy odpowiada wymaganiom normy, jeżeli powstała po 10 min opalizacja badanego roztworu nie będzie intensywniejsza od opalizacji roztworu porównawczego, przygotowanego równocześnie w następujący sposób: 5 cm^3 roztworu amoniaku zubożyć roztworem kwasu azotowego, dodać:

- dla odczynnika ch.cz. 0,01 mg Cl^- ,
 dla odczynnika cz.d.a. 0,02 mg Cl^- ,
 dla odczynnika cz. 0,05 mg Cl^-

i 1 cm^3 roztworu kwasu azotowego, dopełnić objętość wodą do 20 cm^3 , ogrzać do wrzenia i po oziębieniu ponownie dopełnić objętość wodą do 25 cm^3 , dodać 5 cm^3 roztworu kwasu azotowego i 1 cm^3 roztworu azotanu srebra.

5.2.6. Oznaczanie zawartości fosforanów (PO_4^{3-})

5.2.6.1. Odczynniki i roztwory

- a) Kwas siarkowy cz.d.a., roztwór 10-procentowy.
 b) Oczynniki A do oznaczania fosforanów, przygotowany wg PN-68/C-04503 p. 2.2.3e).
 c) Alkohol *n*-butylowy cz.d.a.
 d) Roztwór wzorcowy zawierający jony PO_4^{3-} , przygotowany wg PN-68/C-06500, w rozcieńczeniu 10+990. 1 cm^3 rozcieńczonego roztworu wzorcowego zawiera 0,01 mg PO_4^{3-} .

5.2.6.2. Wykonanie oznaczania. 1,00 g badanego siarczanu żelazawo-amonowego rozpuścić w mieszaninie 10 cm^3 wody i 6 cm^3 roztworu kwasu siarkowego. Do roztworu dodać 1 cm^3 odczynnika A do oznaczania fosforanów i ogrzewać przez 30 min na łaźni wodnej w temperaturze $60 \pm 2^\circ\text{C}$.

Następnie roztwór oziębować do temperatury pokojowej, przenieść do rozdzielacza i ekstrahować błękit molibdenowy 10 cm^3 alkoholu *n*-butylo-

wego, a następnie ekstrahować powtórnie 5 cm^3 alkoholu *n*-butylowego. Zabarwione alkoholowe roztwory połączyć.

Badany siarczan żelazawo-amonowy odpowiada wymaganiom normy, jeżeli zabarwienie warstwy alkoholowej roztworu badanego nie będzie intensywniejsze od zabarwienia warstwy alkoholowej roztworu porównawczego, przygotowanego równocześnie i w ten sam sposób co roztwór badany i zawierającego: 0,50 g badanego siarczanu żelazawo-amonowego oraz:

- dla odczynnika ch.cz. — 0,01 mg PO_4^{3-} ,
 dla odczynnika cz.d.a. — 0,015 mg PO_4^{3-} ,
 dla odczynnika cz. — 0,03 mg PO_4^{3-}

i te same ilości odczynników.

5.2.7. Oznaczanie zawartości manganu (Mn^{2+})

5.2.7.1. Odczynniki i roztwory

- a) Nadsiarczan amonowy cz.d.a.
 b) Azotan srebra cz.d.a., roztwór 0,1n.
 c) Kwas azotowy (1,4) cz.d.a.
 d) Kwas ortofosforowy (1,67) cz.d.a.
 e) Mieszanina kwasów przygotowana w następujący sposób: 100 cm^3 kwasu azotowego i 70 cm^3 kwasu ortofosforowego wlać ostrożnie, ciągle mieszając, do 830 cm^3 wody. Mieszaninę ogrzać do wrzenia i gotować ostrożnie przez 10 min, po czym oziębować.
 f) Roztwór wzorcowy zawierający jony Mn^{2+} , przygotowany wg PN-68/C-06500, w rozcieńczeniu 10+990. 1 cm^3 rozcieńczonego roztworu wzorcowego zawiera 0,01 mg Mn^{2+} .

5.2.7.2. Wykonanie oznaczania. 1,00 g badanego siarczanu żelazawo-amonowego umieścić w kolbie pomiarowej pojemności 50 cm^3 i rozpuścić w 30 ÷ 40 cm^3 wody i 5 cm^3 mieszaniny kwasów. Dopełnić objętość roztworu wodą do kreski i dokładnie wymieszać.

Następnie pobrać pipetą 2 cm^3 tak przygotowanego roztworu (0,04 g preparatu), umieścić w probówce, dodać 25 cm^3 wody, 15 cm^3 mieszaniny kwasów, 0,2 g nadsiarczanu amonowego i 0,1 cm^3 roztworu azotanu srebra. Roztwór wymieszać i ogrzewać probówkę z roztworem przez umieszczenie w zlewce z wrzącą wodą w czasie 10 min, po czym zawartość probki oziębować.

Badany siarczan żelazawo-amonowy odpowiada wymaganiom normy, jeżeli powstałe zabarwienie roztworu badanego nie będzie intensywniejsze od zabarwienia roztworu porównawczego, przygotowanego równocześnie i zawierającego w tej samej objętości:

- dla odczynnika ch.cz. — 0,006 mg Mn^{2+} ,
 dla odczynnika cz.d.a. — 0,006 mg Mn^{2+} ,
 dla odczynnika cz. — 0,012 mg Mn^{2+} ,
 15 cm^3 mieszaniny kwasów, 0,2 g nadsiarczanu amonowego i 0,1 cm^3 roztworu azotanu srebra.

5.2.8. Oznaczanie zawartości cynku (Zn^{2+})

5.2.8.1. Odczynniki i roztwory

- a) Kwas solny cz.d.a., roztwór 6n i 25-procentowy.
- b) Nadtlenek wodoru cz.d.a., roztwór 30-procentowy.
- c) Octan etylowy cz.d.a.
- d) Amoniak cz.d.a., roztwór 5-procentowy i 25-procentowy.
- e) Papierki lakmusowe.
- f) Kwas siarkowy cz.d.a., roztwór 0,1n.
- g) Żelazocyjanek potasowy cz.d.a., roztwór 0,3-procentowy, świeżo przygotowany.
- h) Roztwór wzorcowy zawierający jony Zn^{2+} , przygotowany wg PN-68/C-06500, w rozcieńczeniu 10 + 990. 1 cm³ rozcieńczonego roztworu wzorcowego zawiera 0,01 mg Zn^{2+} .

5.2.8.2. Wykonanie oznaczania. 1,00 g badanego siarczanu żelazawo-amonowego umieścić w zlewce pojemności 50 cm³ i rozpuścić w 20 cm³ 6n roztworu kwasu solnego, dodać 0,5 cm³ roztworu nadtlenu wodoru, wymieszać, przykryć szkiełkiem zegarkowym i ogrzewać na łaźni wodnej do rozłożenia wody utlenionej.

Roztwór przenieść ilościowo do rozdzielacza pojemności 100 cm³, spłukując zlewkę 6n roztworem kwasu solnego i ekstrahować żelazo porcjami po 10 cm³ octanu etylu, wytrząsając każdorazowo przez 2 min tak długo, aż warstwa kwasowa zostanie bezbarwna.

Bezbarwną warstwę kwasową przenieść do parownicy i odparować na łaźni wodnej do sucha. Pozostałość przepażyć w temperaturze 500 ÷ 600°C.

Pozostałość po prażeniu rozpuścić ogrzewając w 0,5 cm³ 25-procentowego roztworu kwasu solnego i 5 cm³ wody, rozcieńczyć 10 cm³ wody i wytrącić pozostałe ślady żelaza 5 cm³ 25-procentowego roztworu amoniaku, przykryć szkiełkiem zegarkowym i pozostawić na łaźni wodnej do skoagulowania żelaza, po czym przesączyć.

Przesącz odparować od nadmiaru amoniaku, zubożyć 0,1n roztworem kwasu siarkowego, przenieść ilościowo do kolby pomiarowej pojemności 50 cm³ i uzupełnić wodą do kreski (roztwór A).

Następnie pobrać pipetą 20 cm³ roztworu (0,4 g preparatu) umieścić w probówce pojemności 30 cm³, dodać 1 cm³ 25-procentowego roztworu kwasu solnego, 0,3 cm³ roztworu żelazocyjanu potasowego, wymieszać i natychmiast porównać opalizację.

Badany siarczan żelazawo-amonowy odpowiada wymaganiom normy, jeżeli powstała opalizacja badanego roztworu nie będzie intensywniejsza od opalizacji roztworu porównawczego, przygotowa-

nego równocześnie i zawierającego w tej samej objętości:

- dla odczynnika ch.cz. — 0,02 mg Zn^{2+} ,
- dla odczynnika cz.d.a. — 0,04 mg Zn^{2+} ,
- dla odczynnika cz. — 0,08 mg Zn^{2+} ,
- 1 cm³ 25-procentowego roztworu kwasu solnego i 0,3 cm³ roztworu żelazocyjanu potasowego.

5.2.9. Oznaczanie zawartości miedzi (Cu^{2+})

5.2.9.1. Odczynniki i roztwory — wg PN-68/C-04538 p. 2.4.

5.2.9.2. Wykonanie oznaczania. Pobrać pipetą 5 cm³ roztworu A (0,1 g preparatu) otrzymanego wg 5.2.8, dodać 10 cm³ wody, przenieść ilościowo do cylindra pojemności 10 cm³ z doszlifowanym korkiem i dalej wykonać oznaczanie wg PN-68/C-04538 wg p. 2.6.1.

Badany siarczan żelazawo-amonowy odpowiada wymaganiom normy, jeżeli powstałe zabarwienie roztworu badanego nie będzie intensywniejsze od zabarwienia roztworu porównawczego przygotowanego równocześnie i zawierającego w tej samej objętości:

- dla odczynnika ch.cz. — 0,003 mg Cu^{2+} ,
  - dla odczynnika cz.d.a. — 0,005 mg Cu^{2+} ,
  - dla odczynnika cz. — 0,01 mg Cu^{2+}
- i te same ilości odczynników.

5.2.10. Oznaczanie zawartości metali alkalicznych i ziem alkalicznych (jako siarczany)

5.2.10.1. Odczynniki i roztwory. Siarczek amonowy, roztwór nie zawierający węglanów, przygotowany wg PN-68/C-06500.

5.2.10.2. Wykonanie oznaczania. 10,00 g badanego siarczanu żelazawo-amonowego rozpuścić w 100 cm³ wody w zlewce pojemności 300 cm³ z zaznaczoną objętością 200 cm³. Do otrzymanego roztworu dodać roztwór siarczku amonowego, w ilości koniecznej do zupełnego wytrącenia żelaza i uzupełnić wodą objętość do 200 cm³. Po opadnięciu osadu odsączyć 100 cm³ roztworu (5 g preparatu) do parownicy porcelanowej, przesącz odparować na łaźni wodnej do sucha, pozostałość wysuszyć w suszarce, a następnie ostrożnie wyprażyć do ustania wydzielania się dymów soli amonowych.

Po ochłodzeniu dodać trzykrotnie do pozostałości 2 ÷ 3 cm³ wody, odparowując każdorazowo na łaźni wodnej do sucha.

Pozostałość rozpuścić w 20 cm³ gorącej wody, roztwór przesączyć do parownicy platynowej uprzednio wyprażonej do stałej masy i zważonej z dokładnością do 0,0002 g, odparować do sucha i ostrożnie wyprażyć pozostałość w temperaturze 600 ÷ 700°C do stałej masy.

Badany siarczan żelazawo-amonowy odpowiada wymaganiom normy jeżeli masa wyprażonej pozostałości nie przekroczy:

- dla odczynnika ch.cz. — 2,5 mg,
- dla odczynnika cz.d.a. — 5 mg,
- dla odczynnika cz. — 10 mg.

W razie konieczności do wyniku oznaczania należy wprowadzić poprawkę na zawartość metali alkalicznych i ziem alkalicznych w stosowanych ilościach odczynników. Poprawkę tę należy uprzednio oznaczyć wykonując próbę kontrolną.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE do BN-73/6191-109

1. Istotne zmiany w stosunku do ZN-54/MPCh/05-424

- a) wprowadzono gat. ch.cz.,
- b) zmieniono metody oznaczania zawartości: chlorków, siarczanów, miedzi i cynku,
- c) dostosowano metody badań do Zalecenia międzynarodowego RWPG PC 1736-69.

Dotychczas obowiązująca ZN-54/MPCh/05-424 zostaje unieważniona.

2. Zalecenia międzynarodowe

RWPG PC 1736-69 Реактивы. Аммоний – железо серно-кислый.